

[Auken.]

strømninger, der viser sig ude i befolkningen, ligesom vi ønsker at præge befolkningens opfattelse gennem vort grundlæggende program. Tværtimod finder vi det ejendommeligt, at det kun er inden for socialdemokratiet og det radikale venstre, denne debat om fællesmarkedet får lov til at komme til orde, medens ensretningen tilsyneladende råder i de øvrige partier.

Jeg har gerne villet indlede med disse betragtninger for at bortvejre det indtryk, der har fæstet sig i dele af offentligheden, at der skulle foregå en fraktionskamp inden for socialdemokratiet. Vi anerkender mellem mindretallet og flertallet i den socialdemokratiske gruppe helt hinandens ret til de synspunkter, den enkelte er nået frem til, og vi har i vor årsmødeudtalelse klart fastslået det enkelte medlems ret til en personlig stilningtagen.

Partiets og regeringens linje er imidlertid med hr. Poul Dalsagers og udenrigsøkonomiministerens taler i dag og i går klar. Man ønsker dansk tilslutning til fællesmarkedet på de vilkår, man mener at være nået frem til under forhandlingerne i Bruxelles.

Heroverfor står altså et mindretal, som hverken finder det ønskeligt med medlemskab i EF eller mener, de officielt opstillede betingelser har været tilstrækkelige, endsize er opfyldt. Lad mig tage de principielle betænkeligheder ved den type samarbejde, som EF repræsenterer, først.

De socialdemokratiske modstandere af EF er ikke, som det undertiden hævdes, isolationister eller hjemmefødnings, der ikke vover et samarbejde med andre nationer. Danmark er et lille land, beliggende om ikke i hjertet så dog i alt fald i skulderen af Europa, og vi har et betydeligt samkvem handelsmæssigt, kulturelt og politisk med andre lande i nord og syd, øst og vest. Det giver os en betydelig interesse i et større samarbejde, ligesom det gør os afhængige af udviklingen i andre lande. Som socialister må vi også erkende, at en række problemer og træk ved det moderne kapitalistiske samfund er internationale i deres karakter og kræver løsninger på tværs af landegrænserne. Det kræver et internationalt samarbejde til mange sider og på mange niveauer, også med den håndfuld rige stater i Vesteuropa, vi nu foreslår sammensluttet med i fællesmarkedet.

Men er fuldt medlemskab den rette, endsize den eneste samarbejdsform for os? Er vi pisket til ensidigt at orientere os mod tilslutning til en politisk og økonomisk blokdannelse i Vesteuropa, eller skal vi i samarbejde med de øvrige nordiske lande vælge en mindre forpligtende samarbejdsform med fællesmarkedet? Fællesmarkedet er en nydannelse inden for det internationale samarbejde, dels på grund af sin indre opbygning med stærke overnationale organer, dels på grund af sin ikke-åbne karakter over for omverdenen.

Den langsigtede tankegang bag De europæiske Fællesskaber er sammentømringen af en statslignende struktur for vestlige stater med samme økonomiske system og samme udenrigspolitik med henblik på dannelsen af en ny blok mellem supermagterne, en tredje styrke, der kan tilbagegive Europa dets rang i den internationale politik.

Fællesmarkedet fører allerede i dag fælles ydre handelspolitik på medlemmernes vegne og vil i løbet af få år formentlig være det samlende organ for landenes valutapolitik, selv om der her er store vanskeligheder, der først skal overvindes.

Også på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område sker der inden for rammerne af Davignonplanen en vis koordinering af EF-landenes holdning. Ifølge markedssekretariatets skriftlige redegørelse, som vi fik omdelt her i tinget, side 11, har der allerede på disse Davignonmøder været tale om konsultationer vedrørende udenrigspolitiske emner som Mellemosten og Indien-Pakistan konflikten, ligesom et så udpræget sikkerhedspolitisk emne som afholdelsen af den europæiske sikkerhedskonference har været genstand for konsultationer.

Med hensyn til fællesmarkedets indre opbygning er de stærke overnationale organer det mest slående. Hvis vi tilslutter os fællesmarkedet, vil vi blive del af et beslutningsapparat, som omfatter en overnational administration i Europakommissionen, en overnational Europadomstol og et Ministerråd med overnationale beføjelser.

At det er overnationalt, vil jo sige, at de beslutninger, forordninger og retskendelser, der træffes i den overnationale regie, vil kunne få umiddelbar virkning for den enkelte fællesmarkedsborger uanset de nationale myndigheder. Det overnationale betyder